

Suomen Vaunuhistoriallinen Seura
Vagnshistoriska Sällskapet i Finland

Vuojoki Gårds traditionsåk 1.9.2018

Sommarens andra traditionsåk hölls i Euraåminne i samband med FM-tävlingarna i hästplöjning. Sällskapets styrelse hade blivit ombedd att ordna traditionsåk i Satakunta under flera år. Styrelsen tvivlade dock på huruvida entusiasterna skulle räckta till två traditionsåk under sommaren, men på begäran bestämde vi oss att prova.

Tvekan visade sig tyvärr vara sann, för bara två ekipage deltog i åket. Ett tredje ekipage hade nog anmält sig, men när hon hörde att det var så få deltagare annullerade hon sin anmälan.

För sällskapets styrelse och arrangörerna för FM-plöjningarna var situationen förarglig, då det fanns bara en anmäld när tidsfristen för anmälningarna gick ut. Det var fröken Christine Furuhjelm som parspann. Enligt styrelsens förhandsbeslut borde det vara minst fyra deltagare. När vi informerade

Christine Furuhjelm om bristen på deltagare så meddelade, sällskapets hedersmedlem, pionjären i både spannkörning och ridhästuppfödning, beslutsamt att "jag kör då ensam". När vi hörde det här uttalandet var vi redo att ordna evenemanget för bara ett ekipage. För av erfarenhet visste vi att den här beslutsamma damens huvud kan inget eller ingen vända. Förra sommaren hade vi dessutom fått njuta av ett perfekt genomfört traditionsåk hos henne på Hongola Gårds marker. Omvärderingen av planerna och beslutet var flexibelt för styrelsen ansvarade direkt för arrangemanget utan utomstående traditionskörningskommitté.

Några dagar före åket meddelade Markku Saari att han ändå kan ordna en körning på Vuojoki. Med Markku Saaris ord: "nu måste ju någon köra som sällskap åt Christine". Vi har lärt känna Markku Saari som en pålitlig och aktiv aktör. Han är

den enda som deltagit i alla sällskapets traditionsåk. Dessutom ordnade han prydligt och kostnadsfritt pensionärsåket i Tammerfors som var både en framgång för sällskapet och en upplevelse för pensionärerna.

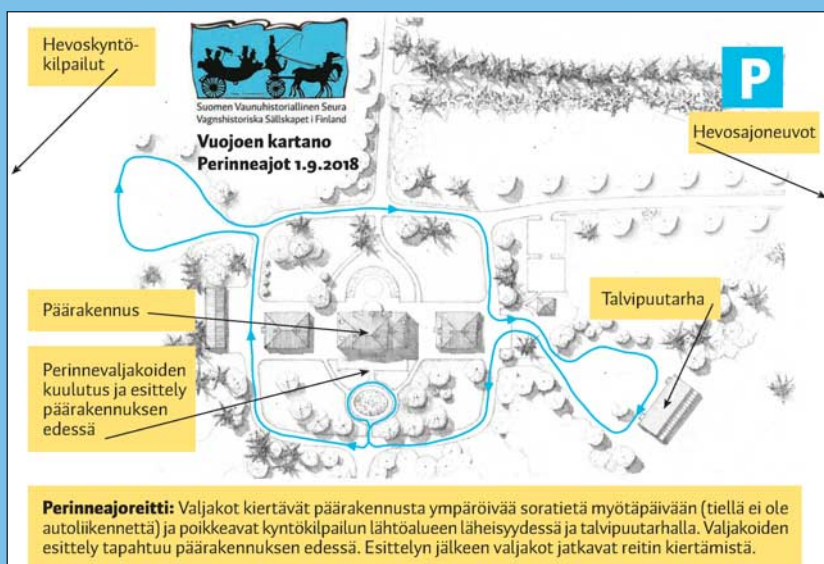
Christine Furuhjelm team

Christine Furuhjelm tropp från Hongola Gård i Urdjala med frieserparhästarna Knut och Kasper kom redan sent föregående kväll till Vuojoki Gård. Hästarna inkvarterades i Vuojoki Gårds granngård och troppen tog kvarter i Vuojoki Gårds gästhus. Till Hongola troppen hörde förutom Christine Furuhjelm fem unga och glada damer och deras fotograf Adrian Estevez som jobbar på Hongola Gård.

Hästarna Knut och Kasper är importerade från Holland och har tidigare använts bl.a. i feståk. De har också gått i fyrspann.

Christine Furuhjelm utbildade sig till inridare och ridlärare i Sverige på 1960-talet i Svenska arméns Strömsholms rid- och körskola. Där föddes också intresserat för spannkörning. Senare vidareutbildade hon sig i Italien och Tyskland.

Ekipagens körrutt.

Christine Furuhjelm har bl.a. skolat egna uppfödda hästar till fyrspann. Hon har också kört tandem. I tandem går hästarna i rad och får därför inte stöd av varandra. Att köra tandem anses mycket krävande och det är inte många som i Finland kört det.

Numera kör Christine Furuhjelm på Hongola Gårds marker ett par gånger i veckan och i övrigt rider man hästarna.

Markku Saari team

Markku Saaris tropp bestod av finnhästen Tytön Päämies. Hästskötare eller andra hjälpare händer hade inte Markku Saari med sig, utan han både skötte och körde hästen ensam.

Markku Saari anlände från Ikalis till Vuojoki Gård också redan föregående kväll och övernattade i gårdens gästhus. Också hans häst var i granngårdens stall.

Markkus intresse för hästar föddes redan som barn. Familjen hade ingen egen lantgård, men de gästade ofta släktingarnas gårdar och Markku med sin bror ville alltid komma upp och sitta på arbetshästens rygg. Det störde inte alls, att efter en lång dag av sittande på det tjocka arbetshäst-seldonet, var priset alltid skavsår. Från de här erfarenheterna började ett livslångt intresse.

Markku tjänstgjorde sin värnplikt i Niinisalo på 1960-talet, då där ännu fanns hästar, och när man frågade efter frivilliga som kunde köra häst anmälde han sig. Värnplikten gick alltså med en trevlig favoritsyssla.

Senare när Markku hade egen familj bodde de i Vanda nära ridskolan Poni-Haka, där de brukade gå och titta på hästar. När barnen kom i ridskoleåldern anmälde sig Markku, dottern och pojken på ridkurs och det blev en hobby för hela familjen.

Familjens intresse för hästar och ridning ledde till det att man köpte ett eget lantställe som hem.

Markku Saari, Christine Furuhjelm och Riikka Peltonen. | Bild: Adrian Estevez

Dottern fick en egen connemara-ponny som i sin tur fick till sällskap ett finnhästföls som Markku skolade till både kör- och ridhäst.

Numera kör Markku droska i Tammerfors i Finnlayson området med start från Tallipiha. Verksamhetsområdet är närmast Birkaland, men vid behov kör han också längre borta.

Öppningen av FM i hästplöjningen

Ekipagens första uppgift var att skjutsa herrgårdens fru och herre till åkern för att öppna plöjtävlingarna. Ekipagen gick i rad genom gårdens park till plöjåkern. Markku Saari med finnhästen Tytön Päämies körde först med den eleganta vis-à-vis-festvagnen i vilken Vagnshistoriska sällskapets ordförande Axel Cedercreutz och sällskapets styrelsemedlem Isabella Salenius satt.

Det auktoritära herrskapet öppnar FM-tävlingarna i hästplöjning.

Christine Furuholm följde efter med parhästarna Knut och Kasper som drog en fin charabang-vagn i vilken det auktoritära herrskapet (gårdens herre och fru) satt för att skjutas för att öppna FM-tävlingarna i hästplöjning.

Efter parhästarna följde två

vita hästar med ryttare. Hela kortegen var festlig och uppseendeväckande och passade väl in i miljön som arkitekt Carl Ludvig Engel (1778-1840) ritat.

Efter gårdsherrens öppningstal presenterade Vagnshistoriska sällskapets ordförande sällskapets syfte för

Christine Furuholm framför gårdens karaktärsbyggnad. | Bild: Maija Alanko

Markku Saari skjutsade främst barn på körbanan.

publiken och ekipagen körde tillbaka till gården för att börja runda den överenskomna körbanan.

Presentationen av ekipagen

Presentationen av ekipagen ägde rum framför ingången till herrgårdens huvudbyggnad. Speakern stod vid ingången till huset på byggnadens höga och stora trappa. Som speaker fungerade sällskapet viceordförande Heikki Heiskanen.

Christine Furuhjelm's parhästar hade svenska handsyddaselar från 1890-talet, som var smyckade med både silverbeslag och i silver gjutna Furuhjelm-släktvapensköld.

Den fina charabang-vagnen är tillverkad i Tyskland. Vagnen går att använda till dressyrkörning och lämpar sig också för fyrspann.

På Hongola Gård skolar man fortfarande unghästar, lär dressyrritt och hinderhopp. Maija Alanko som sitter i vagnens baksäte

Riikka Peltonen vann den Finaste hatten-tävlingen.

fungerar som entreprenör i hästbranschen och tillsammans med

Anni Paavilainen som sitter bredvid henne skolar de hästar. Tömarna hålls av Christine Furuhjelm och bredvid henne sitter Riikka Peltonen som vann den Finaste hatten-tävlingen. Bredvid hästarna promenerade Julia Peltonen och Eveliina Vaittinen, som har varit mycket med i internationella tävlingar (som hästskötare och groom) åt bl.a. Heidi Sinda.

Till Hongola Gårds glada grupp hörde också en egen fotograf, vars bilder man kan se på adressen <https://adrian.kuvat.fi>.

Christine Furuhjelm's ekipage i gårdens park. Emil Cedercreutz har gjort sällskapet's logotyp och skulpturen dikesgravaren.

Den fina vis-à-vis-vagnen som finnhästen Tytön Päämies drog och Markku Saari styrde är tillverkad i Polen av en känd tillverkare. Vagnen rymmer utöver kusken hela fem passagerare. Droskkuskens arbetsfält omfattar körning av

alla sorter: svensexååk, bröllopsåk, framträdanden i filmer, företagsåk, besök till ålderdomshem, dagishem och åkturer av egentligen alla slag.

Markku och Tytön Päämies har under åren blivit goda arbets-

kamrater och de har tillsammans träffat folk av alla slag och upplevt många äventyr. Därför kan Markku resa ensam och sköta hästen. Hemma finns också Pate-ponnyn som Markku tar med sig ifall dagen verkar bli lång.

Några eleganta herrar vågade sig också i Markku Saaris vagn.

Matti Makkonens kompetensprov. Den koncentrerade blicken har vi ofta sett på sällskapets renoveringskurser. | Bild: Rita Makkonen

På Vuojokis körbana skjutsade Markku Saari främst barn, men med rymdes också några vuxna. Drosk-kusken debiterar förstås i normala fall för sina skjutsar, men på Vuojoki var åkturerna gratis. Detta uppskattades högt och beundrades av publiken.

Plöjtävlingarna

Sällskapet var också representerad i själva huvudevenemanget på plöjtävlingen, då vår medlem Matti Makkonen deltog i FM-tävlingen i plöjning med enbet. Matti

Makkonen vann serien med 90,80 poäng. Grattis åt honom!

Tack

Vagnshistoriska sällskapets styrelse vill framföra ett varmt tack åt alla deltagarna och arrangörerna för evenemanget d.v.s. Euraåminne Hembygdsförening, Euraåminne kulturutskottet och Vuojoki stiftelsen. Evenemanget blev fint, där alla tycktes trivas och säkerhetsarrangemangen var observerade ända till slut. Tack också åt Wiurila Gårds folk som var med och

sporrade deltagarna samt stödde styrelsen.

Nästa traditionsåk

Nästa års traditionsåk blir i Salo i samband med Wiurila Gårds kulturdagar. Planeringsmöten av åket har redan hållits. Datumet för kulturdagarna är beroende av den internationella körkalendern som blir färdig senare. Nästa år blir det 10 år sen sällskapet grundades på Wiurila Gård. Vi hoppas på ett rikligare deltagande än i Euraåminne – och om inte – så kör Christine Furuholm fast ensam igen. JJ

Oh! on, och lunchen väntar i gårdens restaurang och i boxarna. | Bild: Adrian Estevez